

1010

100

Obvodní soud pro Prahu 5
Legerova 1877/77
120 00 Praha

ke sp. zn.: 50 P 97/2013

Nezletilý:
Nezletilá:

[REDACTED]

oba bytem [REDACTED]
oba zast. opatrovníkem Městskou částí Praha 5 se sídlem nám. 14. října 4, 150 00 Praha 5

Matka:

[REDACTED]

zast. JUDr. Davidem Heryánem, advokátem se sídlem Vilová 1367, 290 01 Poděbrady

Otec:

Ludovít Ivančík, nar. 1. 12. 1966
bytem U Lesíka 8, 150 00 Praha 5
zast. Mgr. Janem Rotreklem, advokátem se sídlem Ponávka 2, 602 00 Brno

Prohlášení

S Ludovítem Ivančíkem žiji ve společné domácnosti asi 7 let. V této domácnosti s námi [REDACTED] žije v různých časových intervalech po celou tuto dobu. Ve společné domácnosti se staráme ještě o tyto děti - [REDACTED] Ferdinand Jařab 15. let, Antonín Jařab 12. let a Anastázie Ivančíková 3. roky.

[REDACTED] beru ho jako jedno z našich 5 dětí, mám ho ráda, vím co rád jí, co rád nosí, jakým způsobem zmuchlá prádlo, jak rád vaří, že má rád stejnou hudbu jako Tonda, rád se nadchne pro nové nápady apod.

V těchto 7 letech proběhlo mnoho těžkých situací spojených s rozchodem [REDACTED] rodičů, několik nespravedlivých předběžných opatření, kdy jsme se najednou neviděli i 4 měsíce. A v kostce shrnuto - celá ta léta bojujeme s patologickou touhou matky [REDACTED] a [REDACTED] zničit a zrušit styk otce s dětmi.

Po extrémní době, kdy se otec s dětmi mohl vidat jen 1. hodinu týdně, já jsem aspoň posílala dopisy, bylo jasné, že takto razantní přerušení styku bude mít nějaké následky. V psychice některých členů rodiny. A to hlavně u [REDACTED]. Choval se najednou, jako by mu bylo o 2 až 3 roky míň.

Nemohl být bez fyzického kontaktu s otcem, pusinkoval ho na ruce, předloktí, nechtěl spát sám, bál se tmy, bál se, že se tátovi něco stane. Zhoršil se ve škole. Tak to začínalo.

Pan Ivančík neustále p. [redacted] psal a dožadoval se společné návštěvy psychologa, prostě chtěl situaci nějak řešit. Pokud vím, navštívila s [redacted] 7. psychologů, ale jakmile se začali vyptávat na otce, změnila poradnu. Pak na horách nás zastihla zpráva, že pan Laštovka/ partner p. [redacted] se oběsil. To nám opět narušilo čas vyhrazený na relaxaci a věnování se rodině. Další šok pro děti. Ještě na Velikonoce jsme byli v Brně s celou rodinou a [redacted] byl stále úzkostný, bál se tmy, jít někam sám, ale měli jsme super program, teta, strýc, sestřenic a prarodiče se mu věnovali, tak jsme se zabavili a bez výraznějších výkyvů čas s rodinou pěkně strávili. [redacted] začal mít ve škole různé psychosomatické zdravotní obtíže, takže několikrát pro něho jela záchranka do školy.

V květnu už začal být [redacted] neustále popuzený a zaměřený na sebe. Nesnesl společné plány, pořád poříkával, neměl stání, nic ho nebavilo. Nezavíral, nezhasínal. Přestal chodit na squash, který mu táta zaplatil, který ještě nedávno hrál s nadšením. Dozvěděli jsme se, že matka se začala přátelit s bývalou ženou p. Laštovky. To by nám mohlo být jedno, ale synové pana Laštovky začali šířit zprávu, že za smrt pana Laštovky může pan Ivančík a že ho nenávidí a tahle nenávisť se stala náplní návštěv u paní Laštovkové. Později dokonce plánovali před [redacted] vraždu pana Ivančíka. Patologie kolem paní [redacted], která tuto zprávu šíří, nabývala rozměrů.

[redacted] se přestal mýt, chodil i ve vedru v jedné mikině, v noci nechtěl spát a ráno byl vyřízený, takže nechtěl chodit do školy. Jedno červnové pondělí, kdy šel po škole k mamě, ráno nechtěl jít opět do školy. Že se tak s mámou domluvil. My jsme s tím nesouhlasili. [redacted] ležel pod schodama v bytě, v tom v čem vylezl z postele a usínal, plakal, nadával apod. Při dalším pobytu u nás mluvil stále o matce a chtěl jít k ní domů. Začal vulgárně mluvit o Tondovi a Ferdovi. Bylo divné, že po 7 letech. Za to se mi ale ještě omluvil. Už bylo ale jasné, že mu není dobře.

Matce volal stále častěji. Při poslední červnové návštěvě mu bylo pořád špatně, chtěl jít do Motola, ne k té paní obvodní doktorce, jak říkal, ta mu zas řekne, že je to psychický, ale chce na kapačku, do Motola. Chtěl, aby tam s ním byli otec i matka. To bylo, po čem toužil. Matka úkolovala otce, ať nezanedbává péči, že [redacted] je zle. Nicméně otec zkusil tento stav narušit pozváním do kina, kam i s Tondou odešli. [redacted] počkal až po kině, kdy už mohl na pohotovost a najednou mu bylo špatně. V Motole byl s otcem do 1. hodiny v noci, dostal kapačku s nějakým uklidňujícím lékem, po kterém celý den toužil, aby aspoň na chvíli ucítil asi klid. V nemocnici ztropil scénu, křičel lži na otce. Už toho bylo na něj moc.

Na [redacted], další členy rodiny a jiné věci ten dne opět nebyl čas. Řešil se od 15. hodiny jen [redacted] stav, telefonáty s matkou a pak návštěva Motola do noci.

Při pobytu u mámy už přestal chodit do školy. Měl velmi špatné známky.

Ještě před začátkem prázdnin psal otec matce mail, ať jakkoli, třeba přes prostředníka začnou situaci řešit. Matka neodpověděla.

První den prázdnin nechtěl odejít od matky, nechal čekat několik lidí před domem a nechtěl nikam jít. To se nikdy nestalo. Vždy se těšil a chtěl s námi být co nejvíc. Jakoby opakoval slova a věty co mu někdo vnukl. Nakonec šel o pár hodin později, po nadiktování věci, peněz, co mu musí táta dát. Byl s námi jeden a půl dne. S nikým se nebavil, ležel na peci, nepřevlíkal se, chodil v ponožkách. Neměřil se, nepíchal inzulin, nevěděl, kde má potřeby pro cukrovku. Choval se škaredě i k té nejmladší, což se předtím nikdy nestalo. Stále volal matce. V 1. ráno seděl před chalupou a asi po 20 volal matce. Ptal se jí, kde bude spát, kde je a měl panický strach o ni, že tmy apod. Bylo vidět, že už s námi nemůže být, že má v hlavě už něco jiného. Pořád hledal jak vyprovokovat střet, který obhájí, že s námi nechce být.

V tu chvíli jsme se domluvili, že pojedeme druhý den k lékaře, ať nás pošle na psychiatrii, že ten stav už se nedá zvládnout. Když s námi hrál chvíli fotbal, byl chvíli v pohodě. Pak se zastavil, jako by dostal příkaz a řekl, že hrát nemůže, že je mu špatně. Otec byl celé ty měsíce

trpělivý, snažil se jednat v klidu, dovoloval telefonáty s matkou, kupoval, co [redacted] potřeboval, o všem s ním mluvil. Všechn čas se věnoval už jen [redacted]. Ale to už nešlo, vše se blížilo ke katastrofě, kterou matka živila, místo aby se zavčas [redacted] pomohlo.

V autě začal mluvit o všech vulgárně, jak nás nenávidí, nenávidí chalupu, jak se pomstí [redacted] za to co řekla u soudu. Mluvil o vraždě, co plánuje se syny pana Laštovky. Prostě provokace už kulminovala, lhal, na otce řval a ještě si píchl 2. krát nebo vůbec inzulin, nevěděl a výsmíval se za to otcí. Pak dostal svůj 1. výprask. Prostě nějaká hranice. Děti několikrát vyprávěli, jak matka p. [redacted] [redacted] drží a matka ho bije. Tyto situace už dávno probíhaly u p. [redacted] doma. Již nějakou dobu [redacted] potřebuje pomoc. Ale k novému psychologovi došli jen dvakrát zatím.

V Motole, kam matka šla s [redacted], že ho otec zbil, že [redacted] za nic nemůže, nedostali žádnou zprávu o pohmožděninách apod., jak vykládají. Jen využito pro jistý účel a to - zamezit styku dětí s otcem - jakkoli. My děti nebijeme, může se jich kdokoli, kdykoli zeptat. S bývalým mužem máme již 8 let bez problémů společnou péči. Děti vidí, že domluva může mezi rodiči probíhat jinak, že můžou druhému rodiči volat, mluvit o něm apod. Takže máme srovnání.

Ale tahle patologická otočka proti naší rodině je jen vyústěním tzv. vymývání mozku, zneužití dítěte, známý syndrom. Asi je pro něj v tuto chvíli úlevnější spolupracovat s těmi, co neustále negativně 7. roků mluví o jeho otcí. Už nemá sílu vymezovat se, přidal se se všemi lži a chová se, jak matka očekává. Matka nemá partnera a někdo musí proti otcí bojovat. Tak teď [redacted]

Je to těžké. I po půl roce, co se vídali 1. hodinu týdně, [redacted] řekl, že chce být 7 s mámou, 7 s tátou. Nikdo ho neposlouchal, ale teď, kdy je v naprosto psychicky zbědovaném stavu se na jeho slova najednou dává důraz. Přijít o celou druhou rodinu je pro [redacted] naprosto ochuzující. Potřebuje pomoc, rád, chodit do školy, doučit se, sportovat a už neřešit posedlost matky jeho otcem.

V Praze dne 15.8.2018

Poláková Dana, teta

Podle ověřovací knihy ÚMČ Praha 5 poř.č. legalizace L/J/18/1714
vlastnoručně podepsal/a

Dana Poláková, 13.6.1973, Chomutov

rodinná, příjmení, datum a místo narození žadatele

Praha 5, Košíře, U lesíka 396/8

adresa místa trvalého pobytu

Občanský průkaz [redacted]

číslo a číslo dokladu, na základě kterého byly zjištěny osobní údaje v této ověřovací dokladce

V Praze 5 dne 23.8.2018

Ověřující osoba
Antonie Jandová

